

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 190 (XXXIV) — Nr. 238

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 10 martie 2022

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 655 din 19 octombrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală	2–5
Decizia nr. 816 din 9 decembrie 2021 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii.....	5–7
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
274. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Pănet, județul Mureș.....	8
275. — Hotărâre privind aprobarea stemei comunei Părâu, județul Brașov	9
312. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Horoatu Crasnei, județul Sălaj	10–11
313. — Hotărâre privind aprobarea modelului steagului comunei Gălăuțaș, județul Harghita	12–13
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
345. — Ordin al ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației pentru modificarea anexelor nr. 2 și 3 la Procedura privind atestarea tehnico-profesională a verificatorilor de proiecte și a experților tehnici, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 817/2021	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 655

din 19 octombrie 2021

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Oana-Cristina Puică	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Nicoleta-Ecaterina Eucarie.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Alexandru Gavrilescu în Dosarul nr. 983/208/2018 al Judecătoria Caransebeș și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.557D/2018.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, invocând în acest sens jurisprudența în materie a Curții Constituționale, și anume Decizia nr. 869 din 18 decembrie 2018.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea nr. 383 din 17 iulie 2018, pronunțată în Dosarul nr. 983/208/2018, **Judecătoria Caransebeș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Gavrilescu cu ocazia soluționării unei cereri de confirmare a redeschiderii urmăririi penale ca urmare a revocării unei ordonanțe prin care s-a dispus, în baza prevederilor art. 16 alin. (1) lit. a) din Codul de procedură penală, clasarea cauzei penale în care au fost efectuate cercetări sub aspectul săvârșirii infracțiunilor de violare de domiciliu, distrugere, nerespectare a hotărârilor judecătorești și abuz în serviciu, prevăzute de dispozițiile art. 224 alin. (1), ale art. 253 alin. (1), ale art. 287 alin. (1) lit. g) și ale art. 297 alin. (1) din Codul penal, cu aplicarea prevederilor art. 38 alin. (1) și (2) din Codul penal.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală încalcă prevederile constituționale privind principiul legalității, dreptul la un proces echitabil și înfăptuirea justiției în numele legii. Astfel, consideră că este neconstituțională soluția legislativă din cuprinsul prevederilor art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală, care dă procurorului posibilitatea să revoce o soluție de clasare și să redeschidă urmărirea penală în situația în care aceasta vizează fapte urmăribile doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, în lipsa unei manifestări de voință a acestui subiect procesual principal. În acest sens arată că — atât timp cât legea

prevede imposibilitatea efectuării din oficiu a urmăririi penale pentru anumite fapte, dând posibilitatea doar persoanei vătămate să sesizeze și să investească organele de urmărire penală — cu același tratament juridic și cu îndeplinirea acelorași condiții trebuie să se realizeze și redeschiderea urmăririi penale în respectivele cauze. Arată că, în speță, majoritatea infracțiunilor pentru care s-a dispus soluția de clasare sunt urmăribile doar la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, și anume infracțiunile de violare de domiciliu, distrugere și nerespectare a hotărârilor judecătorești, iar soluția de clasare nu a fost atacată de persoana vătămată în temeiul dispozițiilor art. 339 și 340 din Codul de procedură penală. Consideră că procurorul nu poate să procedeze din oficiu la redeschiderea unei urmăririi penale care, din punct de vedere procedural, depinde strict de manifestarea de voință a persoanei vătămate. Apreciază că începerea urmăririi penale și redeschiderea acesteia reprezintă acte procedurale cu caracter identic, ce au ca obiect strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, identificarea persoanelor care le-au săvârșit și stabilirea răspunderii penale a acestora, în scopul de a constata dacă este cazul să se dispună trimiterea în judecată. Prin urmare, începerea urmăririi penale și redeschiderea acesteia „trebuie să beneficieze de o reglementare simetrică a condițiilor în care pot fi efectuate, astfel încât să fie respectat atât principiul legalității procesului penal, cât și caracterul echitabil și previzibil al procedurii judiciare”. Arată că, potrivit dispozițiilor art. 1 alin. (2) din Codul de procedură penală, normele de procedură penală urmăresc asigurarea exercitării eficiente a atribuțiilor organelor judiciare cu garantarea drepturilor părților și ale celorlalți participanți în procesul penal, astfel încât să fie respectate prevederile Constituției. Consideră că acest scop nu poate fi atins în cazul în care situații juridice identice beneficiază de reglementări procedurale diferite, având în vedere că, deși suspectul/inalpatul are dreptul ca fapta de care este acuzat să fie cercetată numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate, acest drept nu este consacrat legislativ și pentru situația în care urmărirea penală urmează să fie redeschisă, după pronunțarea unei soluții de clasare și dezinvestirea, în acest mod, a organului de urmărire penală.

6. **Judecătoria Caransebeș** apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală este neîntemeiată. Astfel, împrejurarea că infracțiunile pentru care se solicită confirmarea redeschiderii urmăririi penale sunt urmăribile la plângerea prealabilă a persoanei vătămate nu este de natură a încălca prevederile constituționale invocate de autorul excepției, câtă vreme o eventuală redeschidere a urmăririi penale nu poate fi urmată decât de o nouă soluție de clasare în cazul inexistenței manifestării de voință a persoanei vătămate, care trebuia exprimată în termenul de introducere a plângerii penale prealabile.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală, modificate prin prevederile art. 102 pct. 215 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală și pentru modificarea și completarea unor acte normative care cuprind dispoziții procesuale penale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 515 din 14 august 2013. Textul de lege criticat are următorul cuprins: „(2) *În cazul în care au apărut fapte sau împrejurări noi din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea, procurorul revocă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale.*”

11. În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții de lege, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (5) privind principiul legalității, ale art. 21 alin. (3) teza întâi referitor la dreptul la un proces echitabil și ale art. 124 alin. (1) privind înfăptuirea justiției în numele legii.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală stabilesc în sarcina procurorului obligația de a revoca ordonanța și de a dispune redeschiderea urmăririi penale în cazul în care acesta constată că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea.

13. Referitor la atribuția organelor judiciare de a relua urmărirea penală, prin redeschiderea acesteia, potrivit prevederilor art. 335 din Codul de procedură penală, Curtea Constituțională a reținut, în jurisprudența sa, că această atribuție este strâns legată de instituția prescripției răspunderii penale, respectiv de dreptul statului de a trage la răspundere penală persoanele care săvârșesc infracțiuni, în termenele de prescripție stabilite prin lege. De asemenea, Curtea a constatat că redeschiderea urmăririi penale nu se face în mod arbitrar de către organele judiciare, ci numai în condițiile expres reglementate de dispozițiile art. 335 alin. (1)—(3) și (5) din Codul de procedură penală, și anume în următoarele situații: dacă procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția constată, ulterior, că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea [alin. (1)], când procurorul de caz constată că au apărut fapte sau împrejurări noi, din care rezultă că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea [alin. (2)], când procurorul constată că suspectul sau inculpatul nu și-a îndeplinit cu rea-credință obligațiile stabilite în cazul renunțării la urmărirea penală [alin. (3)] și atunci când judecătorul de cameră preliminară a admis plângerea împotriva soluției de neurmărire sau netrimiteră în judecată și a trimis cauza la procuror în vederea completării urmăririi penale [alin. (5)]. Astfel reglementate, motivele de redeschidere a urmăririi penale nu reprezintă altceva decât cauze de întrerupere a cursului prescripției răspunderii penale, ele reprezentând o aplicare directă a dispozițiilor art. 155 din Codul penal. Totodată, Curtea a reținut că, spre deosebire de reglementarea anterioară, instituția redeschiderii urmăririi penale nu mai este prerogativa exclusivă a procurorului, ci, în trei dintre cele patru situații prevăzute în cuprinsul art. 335 din Codul de procedură penală,

este supusă confirmării judecătorului de cameră preliminară care, cu această ocazie, verifică legalitatea și temeinicia ordonanței prin care s-a dispus redeschiderea urmăririi penale (Decizia nr. 177 din 29 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 352 din 9 mai 2016, paragrafele 17—20 și 25, Decizia nr. 601 din 28 septembrie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 876 din 7 noiembrie 2017, paragrafele 16 și 17, și Decizia nr. 869 din 18 decembrie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 14 februarie 2019, paragrafele 16 și 17).

14. Curtea observă că — spre deosebire de soluția legislativă prevăzută de alin. (1) al art. 335 din Codul de procedură penală, prin care legiuitorul dă posibilitatea procurorului ierarhic superior ca, în situația în care constată că nu a existat împrejurarea pe care se întemeia clasarea, să infirme ordonanța și să dispună redeschiderea urmăririi penale — în ipoteza normativă reglementată în alin. (2) al aceluiași articol, chiar procurorul de caz este cel care revocă ordonanța și dispune redeschiderea urmăririi penale, bazându-și această soluție pe constatarea dispariției împrejurării în temeiul căreia a dispus clasarea. Nu este nevoie ca faptele sau împrejurările noi să ia ființă ulterior clasării, acestea putând fi atât anterioare, cât și posteroare dispunerii soluției. În cazul celor anterioare este însă esențial să nu fi fost cunoscute de procuror la momentul dispunerii soluției. Așadar, pentru a putea fi dispusă redeschiderea urmăririi penale de către procurorul de caz, trebuie ca acesta să fi dispus, prin ordonanță, clasarea cauzei și, ulterior, să constate că nu a existat sau că a dispărut motivul care a determinat clasarea. Astfel, condiția este îndeplinită în situația în care procurorul constată că, în fapt, nici nu a existat cazul de clasare. De exemplu, procurorul a dispus clasarea pentru că fapta a fost amnistiată și, ulterior, constată că suspectul sau inculpatul nu beneficia de amnistie; sau a dispus clasarea pentru împlinirea termenului de prescripție, după care constată că aceasta fusese întreruptă; sau a dispus clasarea pentru că suspectul sau inculpatul este iresponsabil și, ulterior, constată că acesta a simulat iresponsabilitatea; sau a dispus clasarea pentru că a intervenit amnistia pentru o anumită infracțiune, după care constată că încadrarea corectă din punct de vedere juridic a fetei viza o altă infracțiune, exceptată de la amnistie. De asemenea, condiția este îndeplinită în situația în care procurorul constată că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea, deci că nu mai există împrejurarea care se încadra în unul dintre cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale, prevăzute de dispozițiile art. 16 din Codul de procedură penală. De exemplu, procurorul a clasat cauza bazându-se pe împrejurarea că lipsește plângerea prealabilă și, ulterior, plângerea intervine și se constată că este introdusă în termen; sau procurorul a clasat cauza pe împrejurarea că există autoritate de lucru judecat, după care hotărârea respectivă este desființată ca urmare a unei revizuirii etc.

15. Având în vedere că dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală nu prevăd nicio cerință cu privire la infracțiunile reținute în ordonanța de clasare — potrivit regulii de interpretare *ubi lex non distinguit, nec nos distinguere debemus* —, textul de lege criticat nu se aplică numai în cazul infracțiunilor pentru care urmărirea penală se efectuează din oficiu, ci și în cazul aceluia pentru care legea penală instituie obligativitatea existenței unei plângeri prealabile a persoanei vătămate.

16. În ceea ce privește critica formulată de autorul excepției, potrivit căreia este neconstituțională soluția legislativă din cuprinsul prevederilor art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală care dă procurorului posibilitatea să revoce o soluție de clasare și să redeschidă urmărirea penală în situația în care aceasta vizează fapte urmăribile la plângerea prealabilă a

persoanei vătămate, în lipsa unei manifestări de voință a acestui subiect procesual principal, Curtea nu poate reține o astfel de critică.

17. Astfel, potrivit dispozițiilor art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală, atribuția de a revoca ordonanța de clasare și de a dispune redeschiderea urmăririi penale, în cazul reglementat de textul de lege criticat, aparține procurorului care a dispus soluția — sub rezerva confirmării de către judecătorul de cameră preliminară — inclusiv în situația în care redeschiderea urmăririi penale vizează infracțiuni pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată. Curtea apreciază că soluția legislativă care permite într-o astfel de situație revocarea ordonanței de clasare și redeschiderea urmăririi penale în absența unei noi manifestări de voință a persoanei vătămate nu aduce nicio atingere dispozițiilor constituționale privind principiul legalității, dreptul la un proces echitabil și îndeplinirea justiției în numele legii, principii consacrate de prevederile art. 1 alin. (5), ale art. 21 alin. (3) teza întâi și ale art. 124 alin. (1) din Legea fundamentală.

18. Așa cum a reținut Curtea în jurisprudența sa (Decizia nr. 461 din 5 iulie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 908 din 29 octombrie 2018, paragraful 15), prevederile art. 7 din Codul de procedură penală consacră principiul oficialității procesului penal, potrivit căruia actele necesare desfășurării procesului penal se îndeplinesc din oficiu, de către organele judiciare competente, independent de voința persoanei vătămate, a suspectului, a inculpatului și a celorlalte părți procesuale. Raportul penal de conflict, născut din săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, trebuie adus în fața organelor judiciare în vederea stabilirii caracterului infracțional și a consecințelor pentru persoana vinovată. Cu toate acestea, există și cazuri în care, din considerente de politică penală, punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale sunt subordonate unor condiții în absența cărora acțiunea penală nu poate fi promovată sau exercitată. O atare cerință o constituie formularea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată prin săvârșirea infracțiunii, care este actul procesual prin care această persoană își manifestă în mod expres voința cu privire la tragerea la răspundere penală a făptuitorului, act procesual fără de care nu poate interveni aplicarea legii penale.

19. Instituția plângerii prealabile se înfățișează, așadar, ca un mod special de sesizare a organelor de cercetare penală și a procurorului, constând în opțiunea oferită de legiuitor persoanei vătămate de a decide dacă înțelege sau nu să sesizeze organele de urmărire în vederea tragerii la răspundere penală a făptuitorului. Astfel, condiționarea punerii în mișcare a acțiunii penale de existența plângerii prealabile a persoanei vătămate a fost caracterizată de Curtea Constituțională ca reprezentând o excepție de la regula generală a oficialității procesului penal (Decizia nr. 162 din 21 septembrie 2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 544 din 2 noiembrie 2000).

20. Potrivit prevederilor art. 295 din Codul de procedură penală, punerea în mișcare a acțiunii penale se face numai la plângerea prealabilă a persoanei vătămate în cazul infracțiunilor pentru care legea prevede că este necesară o astfel de plângere, iar dispozițiile art. 157 alin. (1) din Codul penal stabilesc că, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile de către persoana vătămată, lipsa acestei plângeri înlătură răspunderea penală. Condiția formulării unei plângeri prealabile pentru a putea fi pusă în mișcare acțiunea penală este menționată expres pentru anumite infracțiuni și nu poate fi extinsă cu privire la alte infracțiuni.

21. Având în vedere rolul plângerii prealabile, și anume acela de a permite organelor judiciare să pună în mișcare acțiunea penală, fără a avea obligația să mai solicite persoanei vătămate o nouă manifestare de voință pe parcursul urmăririi penale, Curtea constată că nu se justifică nici condiționarea redeschiderii acestei faze procesuale de manifestarea de voință a persoanei vătămate, întrucât începerea urmăririi penale și redeschiderea acesteia nu sunt „acte procedurale cu caracter identic”, astfel cum pretinde autorul excepției, ci se bucură de regimuri juridice diferite, condițiile stabilite de legiuitor cu privire la luarea acestor măsuri procesuale nefiind puse sub semnul principiului simetriei formelor.

22. În acest sens, Curtea reține că necontestarea soluției de clasare de către persoana vătămată — potrivit procedurilor instituite de prevederile art. 339 și 340 din Codul de procedură penală, care reglementează plângerea împotriva actelor procurorului și, respectiv, plângerea la judecătorul de cameră preliminară împotriva soluțiilor de neurmărire sau de netrimite în judecată — nu înlătură obligația procurorului care a emis ordonanța de clasare să dispună revocarea acesteia și redeschiderea urmăririi penale atunci când constată că sunt îndeplinite cerințele prevăzute de dispozițiile art. 335 alin. (2) din același cod.

23. Așa fiind, atribuția/competența procurorului în materia redeschiderii urmăririi penale nu este condiționată de o atitudine procesuală activă a persoanei vătămate pe parcursul acestei faze procesuale. Rațiunea soluției legislative criticate — care vizează situația în care procurorul constată că nu a existat sau că a dispărut împrejurarea pe care se întemeia clasarea — este aceea că exercitarea atribuțiilor procurorului, care are obligația să revoce ordonanța și să dispună redeschiderea urmăririi penale fără a fi necesară manifestarea expresă de voință a persoanei vătămate în acest sens, se subordonează scopului apărării ordinii de drept, în temeiul prevederilor art. 131 din Constituție care consacră rolul Ministerului Public, procurorul fiind ținut doar de respectarea limitei de timp pentru redeschiderea urmăririi, care este dată de împlinirea termenului legal de prescripție a răspunderii penale pentru infracțiunile săvârșite.

24. Totodată, Curtea observă că, în cazul infracțiunilor pentru care punerea în mișcare a acțiunii penale este condiționată de introducerea unei plângeri prealabile, derularea procesului penal poate fi influențată de atitudinea persoanei vătămate atât în ceea ce privește declanșarea — prin formularea sau renunțarea la formularea plângerii prealabile —, cât și cu privire la finalizarea lui, prin retragerea plângerii prealabile.

25. Prin urmare, absența condiționării redeschiderii urmăririi penale de reiterarea manifestării de voință a persoanei vătămate este contrabalansată de posibilitatea retragerii plângerii prealabile, care, potrivit prevederilor art. 158 alin. (1) și (2) din Codul penal, poate interveni până la pronunțarea unei hotărâri definitive, înlăturând răspunderea penală a persoanei cu privire la care plângerea a fost retrasă.

26. Din cele arătate mai sus reiese că legiuitorul stabilește în mod clar și limitativ, în dispozițiile art. 335 din Codul de procedură penală, cazurile în care procurorul ierarhic superior celui care a dispus soluția sau procurorul de caz poate să infirme, respectiv să revoce ordonanța și să dispună redeschiderea urmăririi penale. Astfel, având în vedere condițiile în care poate fi dispusă redeschiderea urmăririi penale și faptul că aceasta nu poate interveni *sine die*, pentru a crea o stare de incertitudine pentru autorul faptelor prevăzute de legea penală, Curtea constată că dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt clare, precise și previzibile și nu aduc atingere dreptului la un proces echitabil și principiului îndeplinirii justiției în numele legii.

27. Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Alexandru Gavrilesco în Dosarul nr. 983/208/2018 al Judecătorei Caransebeș și constată că dispozițiile art. 335 alin. (2) din Codul de procedură penală sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Caransebeș și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 19 octombrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**Magistrat-asistent,
Oana-Cristina Puică

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 816

din 9 decembrie 2021

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004
privind Consiliul Superior al Magistraturii**

Valer Dorneanu	— președinte
Cristian Deliorga	— judecător
Marian Enache	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent

situații privitoare la răspunderea disciplinară a altor categorii de funcționari publici, la un criteriu obiectiv, și anume cel al datei săvârșirii faptei. Apreciază că dispozițiile de lege criticate nu aduc atingere nici prevederilor art. 52 alin. (3) din Constituție, din care rezultă că revine legiuitorului competența de a reglementa cadrul legal și condițiile în care operează răspunderea statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Loredana Brezeanu.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, excepție ridicată de Camelia Rodica Voiculescu în Dosarul nr. 7.893/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și care constituie obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 828D/2018.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Precizează că instituirea unui termen de doi ani pentru prescrierea exercitării acțiunii disciplinare împotriva judecătorilor și procurorilor este de competența legiuitorului, care s-a raportat, în cazul de față, ca și în alte

4. Prin Încheierea din 2 mai 2018, pronunțată în Dosarul nr. 7.893/2/2017, **Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii**, excepție ridicată de Camelia Rodica Voiculescu într-o cauză având ca obiect soluționarea contestației formulate împotriva unei rezoluții emise de Inspekția Judiciară prin care s-a dispus clasarea unei sesizări formulate împotriva unui judecător, cu justificarea, între altele, că pentru faptele reclamate ca fiind posibile abateri disciplinare s-a împlinit termenul de 2 ani de prescripție a răspunderii disciplinare a magistraților, reglementat de art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată, în esență, că, în toate cazurile în care, din motive obiective, faptele posibil a constitui abateri disciplinare ale judecătorilor și procurorilor, inclusiv cele săvârșite cu

rea-credință sau din gravă neglijență, au fost cunoscute de petenți sau de Inspekția Judiciară după împlinirea termenului de 2 ani de la data săvârșirii lor, sesizarea instanței de judecată disciplinară nu mai este posibilă. Se precizează că prin dispozițiile art. 52 alin. (3) din Constituție s-a instituit răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erori judiciare, dar și răspunderea subsidiară a magistraților care și-au exercitat funcția cu rea-credință sau gravă neglijență. Or, prin instituirea unui termen maxim de exercitare a acțiunii disciplinare raportat la momentul săvârșirii faptei disciplinare, iar nu la momentul de la care în mod real și obiectiv aceasta a fost cunoscută, acțiunea disciplinară nu are un caracter efectiv, iar dreptul Inspekției Judiciare de a sesiza Consiliul Superior al Magistraturii, constituit în instanță de judecată, este anulat. Se ajunge astfel la o imunitate de fapt în fața legii a judecătorilor și a procurorilor, care, contrar dispozițiilor constituționale, nu mai răspund pentru exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență și nici pentru celelalte abateri disciplinare reglementate de lege. *Mutatis mutandis*, se consideră că sunt aplicabile și argumentele care au stat la baza pronunțării de către Curtea Constituțională a Deciziei nr. 501 din 30 iunie 2016, prin care s-a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 428 alin. (1) cu referire la art. 426 lit. i) din Codul de procedură penală, în ceea ce privește momentul de la care începe să curgă termenul pentru exercitarea căii extraordinare de atac a contestației în anulare.

6. Curtea de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată în acest sens că rațiunea instituirii unui termen de prescripție a răspunderii disciplinare este întemeiată pe necesitatea respectării principiului securității și stabilității raporturilor juridice, principiu care reprezintă unul dintre fundamentele statului de drept și care ar fi încălcat dacă termenul în care poate fi pornită acțiunea disciplinară ar fi calculat de la un moment incert și dificil de probat cum este cel al cunoașterii săvârșirii faptei.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă dispozițiile art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 628 din 1 septembrie 2012, care au următorul cuprins: „(7) *Acțiunea disciplinară poate fi exercitată în termen de 30 de zile de la finalizarea cercetării disciplinare, dar nu mai târziu de 2 ani de la data la care fapta a fost săvârșită.*”

11. În opinia autoarei excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse în art. 21 referitor la accesul liber la justiție, art. 52 alin. (3) referitor la răspunderea statului pentru erori judiciare și art. 53 referitor la restrângerea exercițiului unor drepturi.

12. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că autoarea excepției critică regula procedurală potrivit căreia acțiunea disciplinară pentru abaterile disciplinare săvârșite de judecători și procurori nu poate fi exercitată mai târziu de 2 ani de la data la care fapta a fost săvârșită, susținând, în esență, că prin instituirea unui termen maxim de exercitare a acțiunii disciplinare raportat la momentul săvârșirii faptei disciplinare, iar nu la momentul de la care în mod real și obiectiv aceasta a fost cunoscută, se ajunge la o imunitate în fața legii a judecătorilor și procurorilor.

13. Față de aceste susțineri, Curtea reține că prescripția răspunderii în materie disciplinară, astfel cum este configurată prin Legea nr. 317/2004, este o instituție juridică în acord cu exigențele constituționale. De vreme ce legiuitorul a reglementat, în spiritul normelor constituționale, prescripția dreptului autorităților statale de a trage la răspundere penală persoanele care au săvârșit infracțiuni, cu atât mai mult este posibilă prescripția răspunderii pentru săvârșirea de abateri disciplinare. Similitudinea cu instituția prescripției penale vizează inclusiv momentul de la care termenul de prescripție începe să curgă, respectiv săvârșirea infracțiunii, iar nu descoperirea acesteia [conform art. 154 alin. (2) din Codul penal]. Așadar, justificarea prescripției răspunderii disciplinare este evidentă în condițiile în care este consacrată la nivel legal și este confirmată în jurisprudența Curții Constituționale prescripția răspunderii penale.

14. Referitor la prescripția răspunderii penale, Curtea a reținut, prin Decizia nr. 443 din 22 iunie 2017, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 839 din 24 octombrie 2017, paragraful 19, că are la bază ideea potrivit căreia, pentru a-și atinge scopul — acela al realizării ordinii de drept —, răspunderea penală trebuie să intervină prompt, cât mai aproape de momentul săvârșirii infracțiunii, întrucât doar în acest fel pot fi realizate prevenția generală și cea specială și pot fi create, pe de o parte, sentimentul de securitate a valorilor sociale ocrotite, iar, pe de altă parte, încrederea în autoritatea legii. Cu cât răspunderea penală este angajată mai târziu față de data săvârșirii infracțiunii, cu atât eficiența ei scade, rezonanța socială a săvârșirii infracțiunii se diminuează, iar stabilirea răspunderii penale pentru săvârșirea infracțiunii nu mai apare ca necesară, deoarece urmările acesteia ar fi putut fi înlăturate sau șterse. Totodată, în intervalul de timp scurs de la săvârșirea infracțiunii, autorul acesteia, sub presiunea amenințării răspunderii penale, se poate îndrepta, fără a mai fi necesară aplicarea unei pedepse.

15. De asemenea, în paragraful 20 al aceleiași decizii, Curtea a constatat că, pentru a nu lăsa nesoluționate *sine die* raporturi juridice de conflict, legiuitorul a reglementat prescripția răspunderii penale drept cauză de înlăturare a răspunderii penale. Prescripția răspunderii penale constă în stingerea raportului juridic penal de conflict și, prin aceasta, în stingerea dreptului statului de a trage la răspundere penală persoana care săvârșeste o infracțiune, după trecerea unui anumit interval de timp de la data comiterii acesteia, respectiv după scurgerea termenului de prescripție.

16. Totodată, prin Decizia nr. 297 din 26 aprilie 2018, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 518 din

25 iunie 2018, paragraful 22, Curtea Constituțională a arătat că instituția prescripției răspunderii penale se impune a fi analizată dintr-o dublă perspectivă, întrucât aceasta instituie, pe de o parte, un termen de decădere a organelor judiciare din dreptul de a trage la răspundere penală persoanele care săvârșesc infracțiuni, iar, pe de altă parte, un termen, apreciat de legiuitor ca fiind suficient de mare, pentru ca societatea să uite faptele de natură penală săvârșite și efectele acestora, ca urmare a diminuării treptate a impactului lor asupra relațiilor sociale. Astfel, prescripția răspunderii penale este, din punctul de vedere al naturii sale juridice, o cauză de stingere a răspunderii penale și, prin urmare, a acțiunii de tragere la răspundere penală, cauză determinată și justificată de efectele trecerii timpului asupra nevoii societății de tragere la răspundere penală. Aceasta, întrucât, după trecerea unui anumit interval de timp de la momentul săvârșirii infracțiunii, aplicarea unei pedepse penale nu mai contribuie la realizarea scopului legii penale, nemaexistând necesitatea social-politică ce determină mecanismul juridic al angajării răspunderii penale.

17. Aceleași considerații sunt aplicabile, *mutatis mutandis*, și în ceea ce privește prescripția răspunderii disciplinare, astfel că prevederile art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 potrivit căreia acțiunea disciplinară împotriva judecătorilor și a procurorilor nu poate fi exercitată mai târziu de 2 ani de la data la care fapta a fost săvârșită nu nesocotesc dispozițiile din Legea fundamentală invocate de autoarea excepției de neconstituționalitate.

18. Curtea observă, de asemenea, că referirea la Decizia nr. 501 din 30 iunie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 733 din 21 septembrie 2016, făcută în motivarea excepției, este irelevantă, întrucât vizează o problemă total diferită de cea din cauza de față și care nu prezintă elemente ce ar putea fi extrapolate pentru a se utiliza prin analogie un raționament ca acela în urma căruia Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 428 alin. (1) cu referire la art. 426 lit. i) din Codul de procedură penală. Pentru a ajunge la această soluție, Curtea

a ținut seama de principiul de drept consacrat prin art. 6 din Codul de procedură penală și de art. 4 din Protocolul nr. 7 la Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, potrivit căruia nicio persoană nu poate fi urmărită sau judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni atunci când față de acea persoană s-a pronunțat anterior o hotărâre penală definitivă cu privire la aceeași faptă, chiar și sub altă încadrare juridică. Or, având în vedere importanța principiului precizat, faptul că, în materie, contestația în anulare — întemeiată pe dispozițiile lit. i) a art. 426 din Codul de procedură penală — este un remediu procesual prin care partea interesată poate obține restabilirea legalității încălcate prin nesocotirea principiului *ne bis in idem*, Curtea a constatat că reglementarea unui termen în interiorul căruia persoana împotriva căreia se face executarea poate introduce contestația în anulare aduce atingere dispozițiilor constituționale privind liberul acces la justiție (paragraful 29 din decizia citată). Sub acest aspect, Curtea a reamintit (paragraful 30) că persoana împotriva căreia se face executarea poate lua cunoștință de ultima hotărâre penală definitivă (pronunțată pentru aceeași faptă) prin înmânarea mandatului de executare a pedepsei închisorii. Or, față de cuprinsul mandatului de executare, astfel cum este stabilit în art. 555 din Codul de procedură penală, persoana împotriva căreia se face executarea nu are posibilitatea să stabilească dacă ultima hotărâre definitivă a fost pronunțată pentru aceeași faptă — identitate de faptă (de obiect), pentru a putea introduce contestația în anulare, pentru motivul reglementat în art. 426 lit. i) din Codul de procedură penală, anterior împlinirii termenului reglementat în alin. (1) al art. 428 din Codul de procedură penală.

19. Curtea constată că nici ipoteza normativă examinată cu acel prilej, nici argumentele pe care s-a întemeiat soluția pronunțată prin decizia invocată de autoarea prezentei excepții nu au legătură cu problematica supusă analizei instanței de contencios constituțional în cauza de față.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Camelia Rodica Voiculescu în Dosarul nr. 7.893/2/2017 al Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 46 alin. (7) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția a VIII-a contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data 9 decembrie 2021.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI**GUVERNUL ROMÂNIEI****HOTĂRÂRE****privind aprobarea stemei comunei Pănet, județul Mureș**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Pănet, județul Mureș, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Pănet, județul Mureș, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul dezvoltării,

lucrărilor publice și administrației,

Cseke Attila-Zoltán

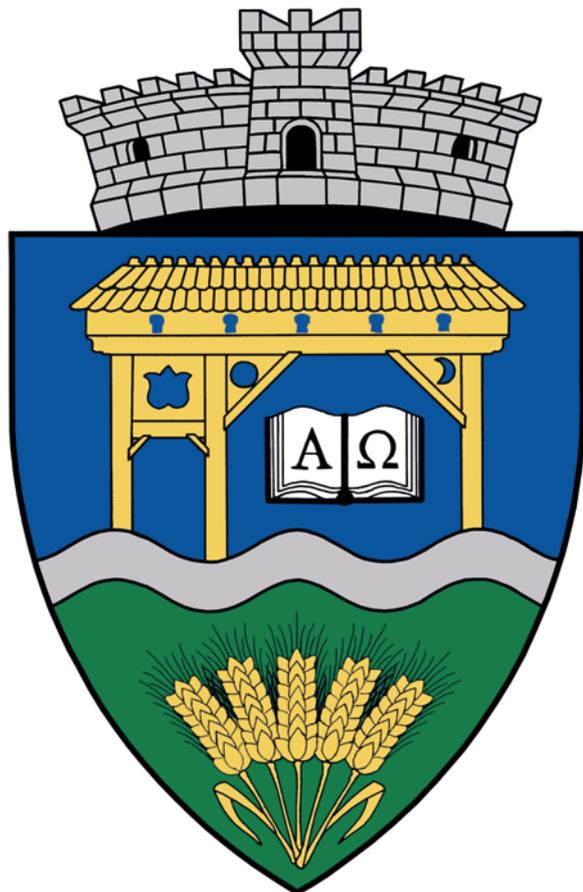
București, 23 februarie 2022.

Nr. 274.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Pănet, județul Mureș

DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale stemei comunei Pănet,
județul Mureș

Descrierea stemei

Stema comunei Pănet se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat de o bandă undată de argint.

În partea superioară, în câmp albastru, ieșind din marginea superioară a benzii despărțitoare, se află o poartă tradițională sculptată, din aur, cu porumbar, decorată cu cinci orificii, având deasupra porțiței o lea, iar în vinclurile porții mari un disc, respectiv o semilună; în poartă se află o carte deschisă de argint, cu literele alfa și omega.

În partea inferioară, în câmp verde, se află cinci spice de grâu, de aur, poziționate în evantai.

Scutul este timbrat de o coroană murală cu un turn crenelat de argint.

Semnificațiile elementelor însumate

Banda undată, simbolul apei, semnifică atât pâraiele care străbat localitățile componente ale comunei Pănet, cât și vecinătatea râului Mureș.

Poarta — având ca reper atât poarta tradițională, sculptată în lemn de stejar, datată în anul 1787, de la biserica reformată din Pănet, cât și cea decorată, cu porumbar, din fața parohiei reformate a satului Cuieșd — simbolizează „Poarta Câmpiei Transilvaniei”, mai precis zona geografică în care localitatea se încadrează. Decorația porții face referire la păstrarea tradițiilor populare.

Cartea simbolizează deopotrivă învățământul, înțelepciunea populară — păstrată sau conservată la sat —, precum și Biblia, cu rolul de a sublinia credința localnicilor.

Cele cinci spice de grâu din câmpul inferior reprezintă rodul câmpului și simbolizează atât numărul localităților componente, cât și profilul ocupațional al locuitorilor.

Coroana murală cu un singur turn arată statutul de comună al unității administrativ-teritoriale.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea stemei comunei Părău, județul Brașov

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 10 din Legea nr. 102/1992 privind stema țării și sigiliul statului, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă stema comunei Părău, județul Brașov, prevăzută în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale stemei comunei Părău, județul Brașov, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

NICOLAE-IONEL CIUCĂ

Contrasemnează:

Viceprim-ministru,

Kelemen Hunor

Ministrul dezvoltării,

lucrărilor publice și administrației,

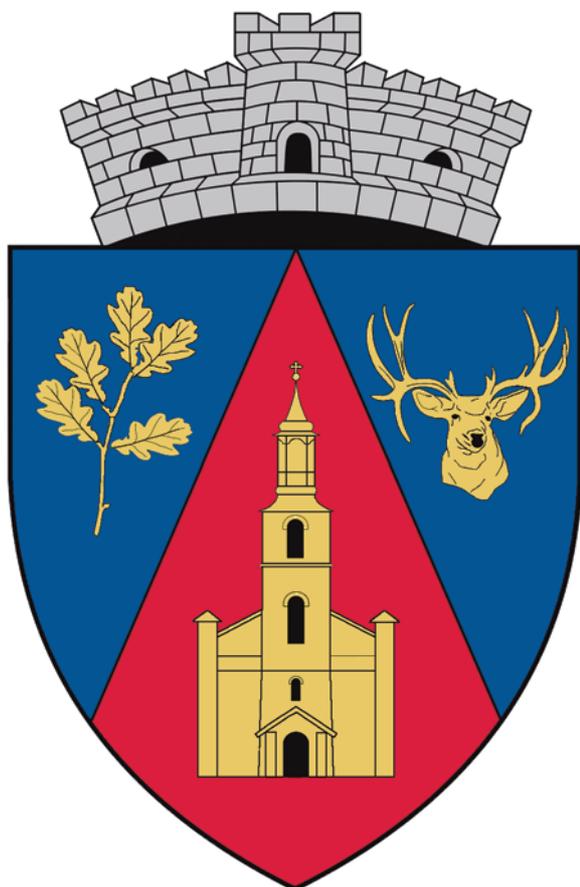
Cseke Attila-Zoltán

București, 23 februarie 2022.

Nr. 275.

ANEXA Nr. 1*

ANEXA Nr. 2

STEMA
comunei Părău, județul Brașov**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE**
elementelor însumate ale stemei comunei Părău,
județul Brașov**Descrierea stemei**

Stema comunei Părău se compune dintr-un scut triunghiular, cu marginile rotunjite, albastru, cu felon roșu încărcat de o biserică văzută frontal, cu acoperiș în două ape și două turnulețe care încadrează zidul, precum și cu un turn dreptunghiular deasupra intrării, rotunjit și subțiat în treimea sa superioară, cu acoperișul țuguat terminat cu o cruce, cu intrare în biserică și trei ferestre dispuse vertical, dintre care cea inferioară este mai mică decât celelalte.

Pe culoarea albastră, la dreapta felonului se află o crenguță de stejar de aur, iar la stânga se află un cap de cerb din același metal.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Crenguța de stejar simbolizează bogăția silvică a zonei. Biserica face trimitere la lăcașul sfânt din satul Părău, construit în perioada 1878—1882, acesta fiind al doilea ca mărime din județul Brașov, după Biserica Neagră. Capul de cerb simbolizează bogăția cinegetică a zonei.

Coroana murală cu un turn crenelat reprezintă rangul administrativ al localității, cel de comună.

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea modelului steagului
comunei Horoatu Crasnei, județul Sălaj

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Horoatu Crasnei, județul Sălaj, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Horoatu Crasnei, județul Sălaj, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

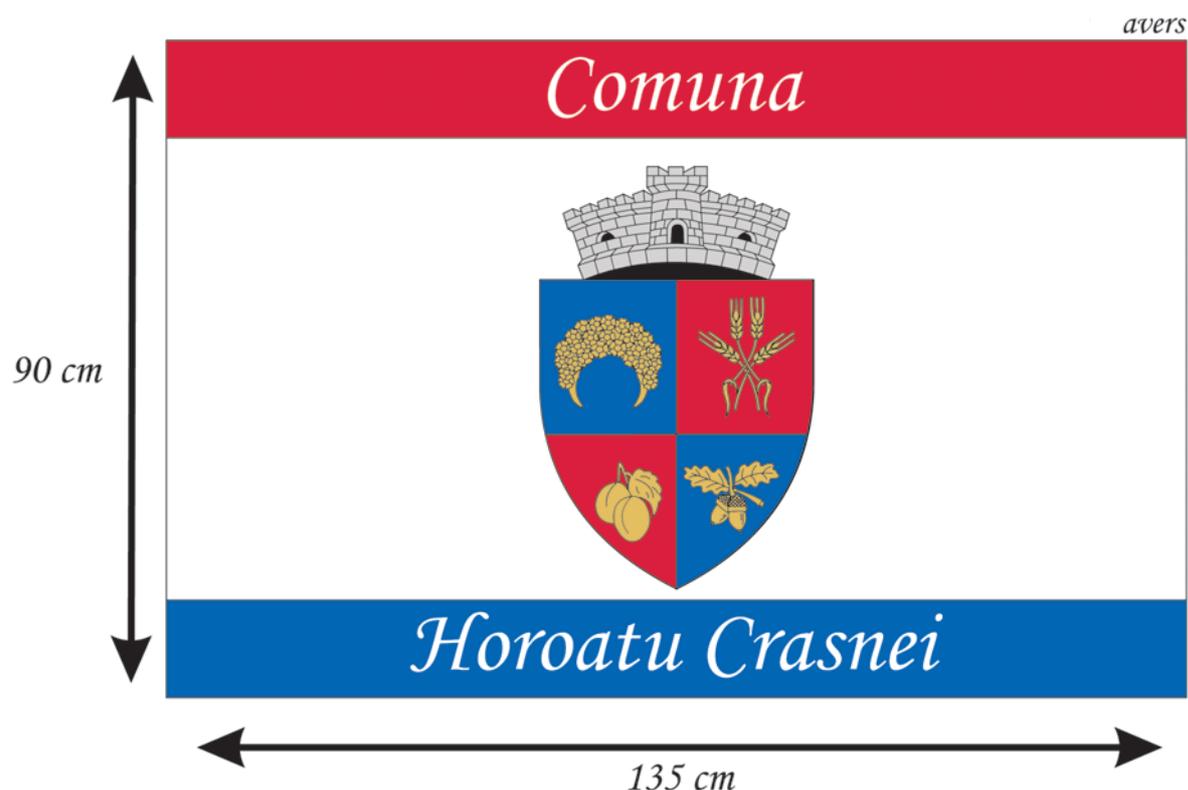
(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

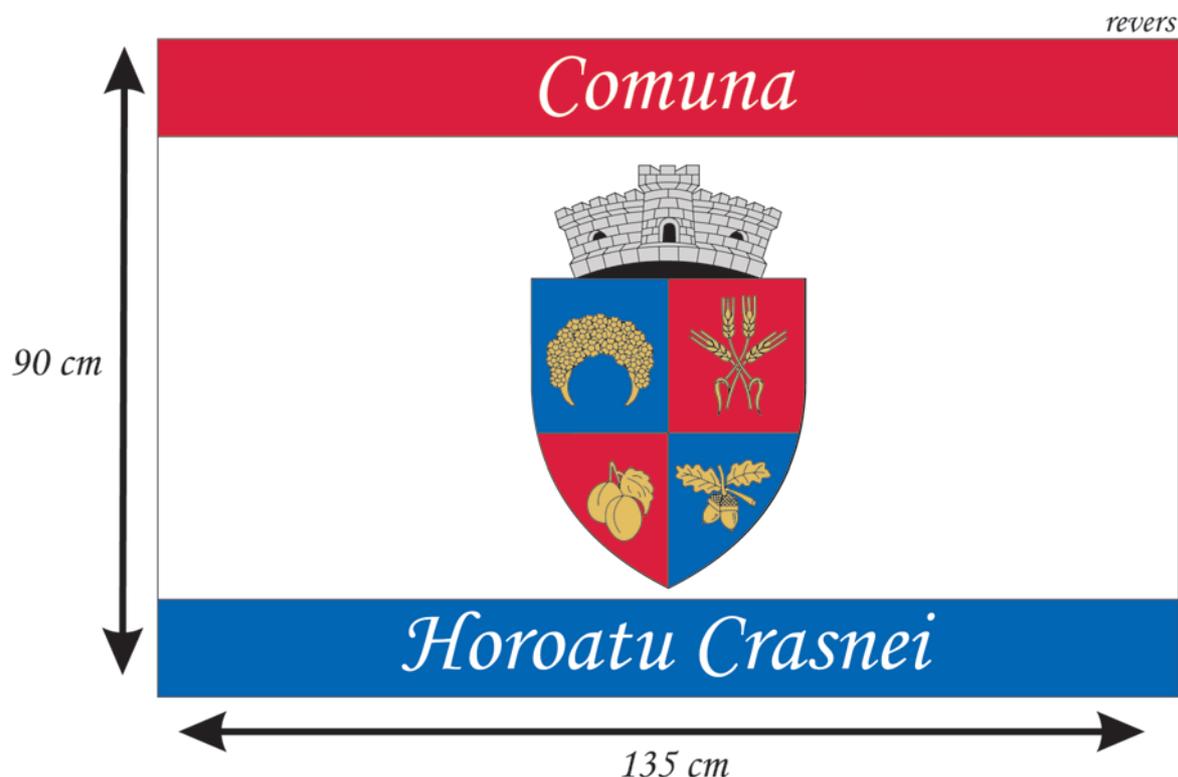
Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 2 martie 2022.
Nr. 312.

ANEXA Nr. 1*

MODELUL STEAGULUI
comunei Horoatu Crasnei, județul Sălaj

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Material textil: poliester sau satinat.

ANEXA Nr. 2

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale modelului steagului comunei Horoatu Crasnei, județul Sălaj**

Descrierea steagului

Steagul comunei Horoatu Crasnei reprezintă o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățime și lungime de 2/3, formată din trei fâșii dispuse orizontal în următoarea succesiune a culorilor: roșu, alb, albastru (azur). În partea de sus, pe fâșia de culoare roșie este inscripționat statutul localității „Comuna” cu litere albe, iar jos, pe fâșia de culoare albastră (azur), denumirea „Horoatu Crasnei”, tot cu litere de culoare albă. În centru, pe fâșia de culoare albă este imprimată stema comunei.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema comunei Horoatu Crasnei se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, scartelat.

În partea superioară, în dreapta, în câmp albastru, se află o murună de aur (o cunună de flori).

În partea superioară, în stânga, în câmp roșu, se află patru spice de grâu de aur.

În partea inferioară, în dreapta, în câmp roșu, se află două prune de aur cu codiță și frunză din același metal.

În partea inferioară, în stânga, în câmp albastru, se află două ghinde cu două frunze, totul de aur.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Muruna este un element din portul tradițional al localității.

Spicele de grâu reprezintă ocupația de bază a locuitorilor, agricultura, iar numărul lor indică numărul satelor componente ale comunei.

Prunele și ghindele simbolizează bogăția pomicolă și silvică a zonei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

Culoarea albastră (sau azur) reprezintă apa, dar și aerul, cel mai nobil element după foc, și simbolizează blândețea, frumusețea, noblețea și buna-credință.

Culoarea albă transmite puritate, curățenie și neutralitate.

Culoarea roșie înseamnă putere, acțiune, îndrăzneală, generozitate, dragoste, voință, dorința de a servi patria, incitare la vigilență.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind aprobarea modelului steagului comunei Gălăuțaș,
județul Harghita

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 2 alin. (2) și art. 3 alin. (4) din Legea nr. 141/2015 privind arborarea și folosirea de către unitățile administrativ-teritoriale a steagurilor proprii,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — (1) Se aprobă modelul steagului comunei Gălăuțaș, județul Harghita, prevăzut în anexa nr. 1.

(2) Descrierea și semnificațiile elementelor însumate ale modelului steagului comunei Gălăuțaș, județul Harghita, sunt prevăzute în anexa nr. 2.

(3) Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE-IONEL CIUCĂ

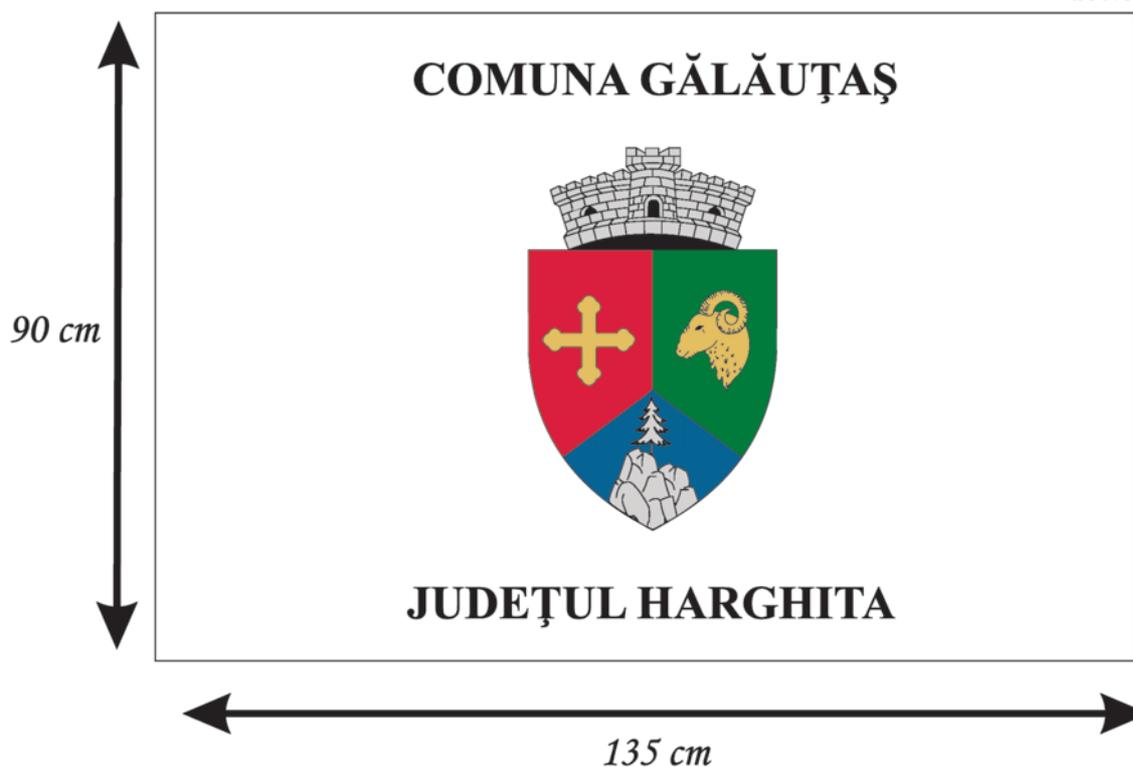
Contrasemnează:
Viceprim-ministru,
Kelemen Hunor
Ministrul dezvoltării,
lucrărilor publice și administrației,
Cseke Attila-Zoltán

București, 2 martie 2022.
Nr. 313.

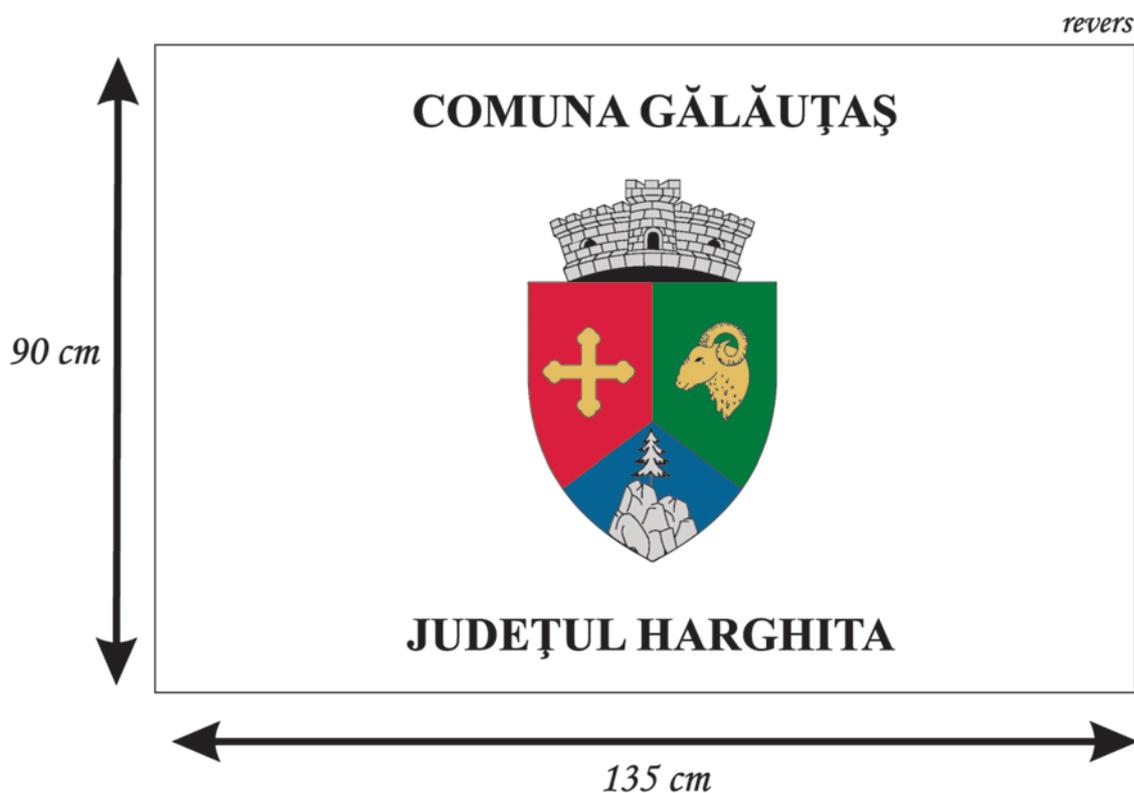
ANEXA Nr. 1*)

MODELUL STEAGULUI
comunei Gălăuțaș, județul Harghita

avers

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

Material textil: poliester sau satinat.

ANEXA Nr. 2

**DESCRIEREA ȘI SEMNIFICAȚIILE
elementelor însumate ale modelului steagului comunei Gălăuțaș, județul Harghita**

Descrierea steagului

Steagul comunei Gălăuțaș este format dintr-o pânză dreptunghiulară cu proporția între lățime și lungime de 2/3, de culoare albă, cu stema localității imprimată în centru. În partea superioară, deasupra stemei, sunt inscripționate statutul și denumirea localității, „COMUNA GĂLĂUȚAȘ”, iar în partea inferioară, denumirea județului, „JUDEȚUL HARGHITA”.

Steagul se fixează pe hampă în partea stângă, pe lățime.

Semnificațiile elementelor și ale culorilor steagului

Descrierea stemei

Stema comunei Gălăuțaș se compune dintr-un scut triunghiular cu marginile rotunjite, tăiat în furcă răsturnată.

În partea superioară, în dreapta, în câmp roșu, se află o cruce de aur.

În partea superioară, în stânga, în câmp verde, se află un cap de berbec de aur, privind spre dreapta.

În vârful scutului se află un munte din care iese un brad, totul de argint.

Scutul este timbrat de o coroană murală de argint, cu un turn crenelat.

Semnificațiile elementelor însumate

Crucea simbolizează biserica de lemn cu hramul Adormirii Maicii Domnului.

Capul de berbec reprezintă ocupația de bază a locuitorilor, creșterea oilor.

Muntele reprezintă forma de relief predominantă, iar bradul face referire la bogăția silvică a zonei.

Coroana murală cu un turn crenelat semnifică faptul că localitatea are rangul de comună.

Culoarea albă transmite puritate, curățenie și neutralitate.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

ORDIN

pentru modificarea anexelor nr. 2 și 3 la Procedura privind atestarea tehnico-profesională a verficatorilor de proiecte și a experților tehnici, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 817/2021

În conformitate cu prevederile art. 41 alin. (2) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 3 alin. (2) și (4), coroborate cu prevederile lit. A pct. 9 și 10 din anexa nr. 2 și lit. A pct. 8 din anexa nr. 3 la Legea nr. 200/2004 privind recunoașterea diplomelor și calificărilor profesionale pentru profesiile reglementate din România, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) și ale art. 12 lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 212/2020 privind stabilirea unor măsuri la nivelul administrației publice centrale și pentru modificarea și completarea unor acte normative, aprobată cu modificări prin Legea nr. 109/2021,

în temeiul prevederilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare, ale art. II lit. a) din Hotărârea Guvernului nr. 742/2018 privind modificarea Hotărârii Guvernului nr. 925/1995 pentru aprobarea Regulamentului de verificare și expertizare tehnică de calitate a proiectelor, a execuției lucrărilor și a construcțiilor și ale art. 12 alin. (6) din Hotărârea Guvernului nr. 477/2020 privind organizarea și funcționarea Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației,

ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației emite următorul ordin:

Art. I. — Anexele nr. 2 și 3 la Procedura privind atestarea tehnico-profesională a verficatorilor de proiecte și a experților tehnici, aprobată prin Ordinul ministrului dezvoltării, lucrărilor publice și administrației nr. 817/2021, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 667 și 667 bis din 6 iulie 2021, se modifică și se înlocuiesc cu anexele nr. 1 și 2 care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul dezvoltării, lucrărilor publice și administrației,

Marin Țole,
secretar de stat

CERTIFICAT DE ATESTARE TEHNICO-PROFESIONALĂ

Model

Seria Nr.

ROMÂNIA

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

CERTIFICAT DE ATESTARE TEHNICO - PROFESIONALĂ

Fotografie color 5/4 cm

În aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
urmare cererii înregistrată la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației cu nr. / din
urmare promovării examenului organizat, conform din

SE ATESTĂ

DI./D-na

Cod numeric personal:

De profesie:

Județul/Sectorul:

Localitate:

VERIFICATOR DE PROIECTE / EXPERT TEHNIC

Domeniul / Domeniile / Subdomeniile: Simbol – Denumire

NIVELUL:

Titularului acestui certificat i se acordă toate drepturile legale.

SECRETARIAT GENERAL,

Data emiterii:

Data eliberării:

Nr.

Semnătura titularului

Seria Nr.

ROMÂNIA

MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

CERTIFICAT DE ATESTARE TEHNICO - PROFESIONALĂ

Fotografie color 5/4 cm

În aplicarea dispozițiilor art. 21 alin. (1) din Legea nr. 10/1995 privind calitatea în construcții, republicată, cu modificările și completările ulterioare;
urmare cererii înregistrată la Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației cu nr. / din
urmare promovării examenului organizat, conform din

SE ATESTĂ

DI. / D-na

Cod numeric personal:

De profesie:

Județul/Sectorul:

Localitate:

VERIFICATOR DE PROIECTE / EXPERT TEHNIC

Domeniul / Domeniile / Subdomeniile: Simbol – Denumire

NIVELUL:

Titularului acestui certificat i se acordă toate drepturile legale.

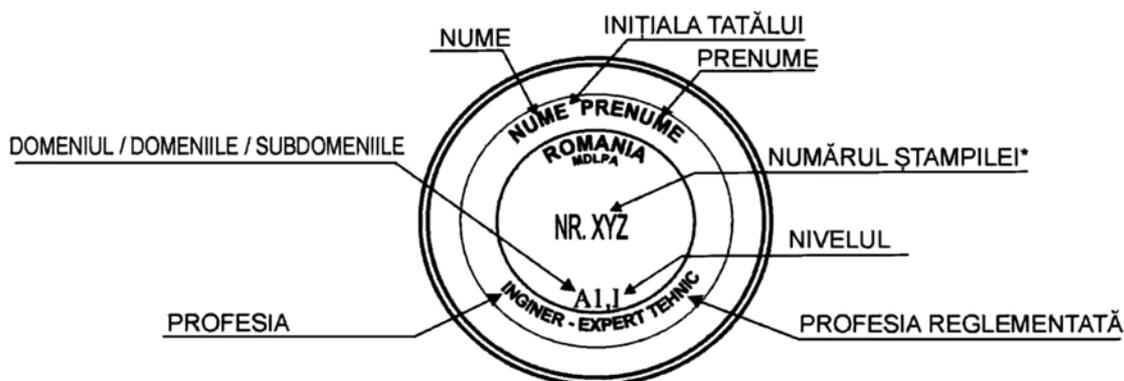
MINISTERUL DEZVOLTĂRII, LUCRĂRILOR PUBLICE ȘI ADMINISTRAȚIEI

Data emiterii:

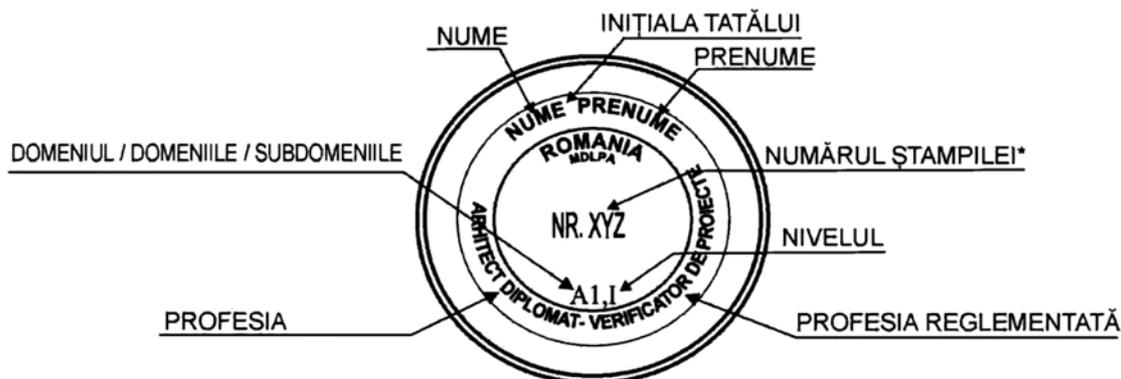
Semnătura titularului

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

MODEL ȘTAMPILĂ EXPERT TEHNIC

MODEL ȘTAMPILĂ VERIFICATOR DE PROIECTE

* Același cu numărul certificatului de atestare tehnico-profesională prin care se probează dreptul de practică.

¹⁾ Anexa nr. 2 este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPLM (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro

Adresa Biroului pentru relații cu publicul este:
Str. Parcului nr. 65, intrarea A, sectorul 1, București; 012329.
Tel. 021.401.00.73, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro/brp/>

